

Трибуна українського слова
на вітчизні
американський зміст.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса:
Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Телеф.: BErgen 4-0237
Телеф. УНО: BErgen 4-1016

РІК LX. Ч. 32. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го ЛЮТОГО 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 32. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 8, 1952. VOL. LX.

ПІДНОСЯТЬ ВІДСОТКИ ВІД ШАДНИЧИХ ВКЛАДОК

Нью-Йорк. — Нью-Йоркська Стейтова Банкова Рада скасувала дотеперішні обмеження висоти дивідендів і відсотків від шадничих вкладів і дозволила піднести їх з двох до двох з половиною відсотків. Нову максимальну підвишку можуть негайно застосувати шадничі і торговельні банки. Рішення банкової ради змінило висоту відсотків вперше від шістнадцяти років. До 1936 р. банки давали два з половиною відсотків від ошадностей, а в згаданому році їх знизили на два. Тепер привернули давній стан. Деякі шадничі банки вже оголосили підвишку відсотків ошадностей, інші зроблять це в недалекій майбутності, щоб зацікавити давніх вкладовців і притягнути нових. Щодо дивідендів, то вони залежні від рахунку банкових замкнень, що їх роблять звичайно кожного чвертьроку, отже в теперішній випадку з дивідендів 31 березня. Банкова рада перевела зміну під натиском банків, що вимагали цього тому, що федеральний скаруб наклав податки висотою 52% від чистих банкових заробітків. Щоб відбити собі такі видатки, банки хочуть притягнути новий капітал, щоб його інвестувати з надією на добрий чистий заробіток. А в тім самі шадничі банки можуть збільшити свої заробітки до 12 відсотків без плачення податків. Щоб виказати менші заробітки, банки будуть виплачувати дивіденди і вищі відсотки своїм вкладовцям. Деякі установи, що не ведуть особливих банкових інтересів, як ось шадничі і позичкові товариства, с упрямілейовані і можуть тепер давати відсотки до 3%.

Вояки на маневрах пригтовляються до „атомового бою“

Кемп Вром, Нью-Йорк. — Підготований наперед військовий відділ з 5,000 вояків виконав підступний „наїзд“ на горбисту околицю в північній частині стейту Нью-Йорк, щоб там приготуватися на справжній „атомовий“ напад, якщо б до того прийшло. Відділ скочив серед гір, що налівають військові командианти не знають про нього. Це має бути кінцева фаза маневрів, що тривають цілі тижні під назвою „Вправа Серед сім'ї“. Серед вояків виконав атаку Корейської війни і вони мають завдання виконати „напад“ в найближчу суботу. Для відбиття нападу приготувалась армія з 25,000 вояків.

● Театральне підприємство „Лос-Тістер“ продас 24 театральні будинки в Злучених Державах, щоб відокремити театральні вистави від фільмів. Таким способом спілка втрапить від закладу, що вона мала до монополії, як заклади і департамент справедливості. Побічним результатом цього підприємства будуть театральні підприємства.

Підносять шкільну оплату на 25% в університеті Колумбія

Нью-Йорк. — У сімнадцятьох відділах і департаментах Колумбійського університету вирішено піднести оплату за навчання на 25 відсотків від оцінкового семестру. Це вже третя підвишка виподків теперішнього десятиріччя. Оплату від одної академічної одиниці піднесено з дол. 20 на дол. 25, так, що напр. на медичний вояк буде вносити дол. 825 річно на місце теперішніх дол. 750. В інших відділах оплату піднесуть з дол. 600 до дол. 750 для студентів, що навчаються „повний час“. Під цим треба розуміти, що навчання обіймає 38 точок, однак за нього платиться як за 30. Передбачують, що оплату піднесуть теж і на учительських відділі.

● Мільйон доларів на дитячий відділ при Університеті Гопкінса у Нью-Йорку дарувала панна Кейт Волман. У 1949 р. вона призначила була 600 тисяч доларів на улаштування козаник для дітей в Централ Парк в Нью-Йорку.

В Советах можна сміятися тільки „по плану“

Москва. — „Проблема, що можна вважати за веселе і що може бути предметом гумору, є дуже серйозна“ — твердить газета „Советське Мистецтво“ в останньому виданні. Вона стверджує наявність „безсумнівної кризи“ відносно „баз гумору“ в московських операх, бо, мовляв, „советський глядач вже не може задоволюватися тим, що колись могло вважатися за веселе і гумористичне“. Гумор — твердить „Советське Мистецтво“ — „мусить стати зброєю

НАОЧНИЙ СВИДОК КАТИНСЬКОЇ МАСАКРИ ЗАМАСКОВАНИЙ

Вашингтон. — Неназваний по імені колишній польський вояк став як свідок перед комісією Палати Репрезентів, що переводить слідство над масовим убивством польських старшин у катинському лісі в 1940 р. Він каже, що разом з двома іншими вояками в листопаді 1939 р. він приглядався, як російські вояки застрілили 200 польських офіцерів із загальною числа 10 тисяч помордованих. Виступ свідка став драматичним тому, що його обличчя як і ціла голова була окутана білою маскою з пошевків для забезпечення від можливості вжити з російського табору, призначеного для поляків у Павлішево Борі коло Смоленська і перейти до Катина, бо в таборі рознеслися вже були чутки про масове вбивство офіцерів. Там він скочився на дереві і мав нагоду бачити, як советські вояки кидали живцем у мотули польських офіцерів, що мали заткати уста і руки пов'язавши назад. Як хто борівся, того стріляли в потилицю й кидали в спільну яму. Свідок знавався по-польськи з допомогою перекладачки. Конгресмен Дж. Мадден, голова слідчої комісії, заявив, що він розмовляв із свідком перед тим, і знав всі подробиці про нього, однак поради йому виступати в масі для безпеки від шпигів.

Аліанти побоюються підступу в червоних пропозиціях щодо Кореї

Токіо. — Далеко-східне командування Об'єднаних Націй з увагою розглядає нові комуністичні пропозиції щодо перемир'я в Кореї, побоюючись нового більшовицького підступу. Червоні на пленарній сесії обох делегацій в Панмунджом попереднього дня запропонували, щоб впродовж трьох місяців після підписання перемир'я уряди воюючих країн відбули конференцію для полагодження всіх справ, зв'язаних з війною та замиренням в Кореї. Комуністичний підступ добувся головно в тому, що прийняти тої пропозиції могло б вважатися рівнозначним з офіційним визнанням маріонеткового „уряду“ Північної Кореї — та встановленого силою кої музичного режиму в Кітаю. Перед закінченням сесії, на якій комуністи відкинули свої пропозиції, встановлено, що чергова сесія повинна відбутися після того, як аліантські представники розглянуть комуністичні пропозиції та повідомлять про свою готовність до дискусії над ними. Тимчасом на корейському фронті аліанти почали знову свої рейди на ворожі лінії. Так само аліантська авіація продовжує своє стратегічне бомбардування ворожих військових об'єктів та комуністичних полонів в Північній Кореї.

Уряд думає про замкнення АМБАСАД ПІД СОВЕТАМИ

Вашингтон. — Департамент стейту застановився над питанням, чи варто даліше втримувати американські амбасад не тільки в країнах советських сателітів, але й самому Советському Союзу. Коли б прийшло до ліквідації, то це було б однозначне з порванням дипломатичних зв'язків з Советами. Пресовий асистент департаменту стейту Майкл Дж. МенДермот, виявив, що урядові здавна студіюють цю справу і вважать користь і шкоди з такого кроку. Цю справу розглянуть на з'їзді американських амбасад, що відбудеться в Парижі з початком березня. Досі амбасадори завжди відкидали таку думку, отже в Вашингтоні напружено переконання, що й цім разом вони заляжуть проти такого кроку. Амбасадор думав, що вони мають нагоду бути спостерігачами в події за залізною заслоною, в Вашингтоні напружено переконання, що це пониження для Америки втримувати амбасадорів з таким обмеженим діянням, на яке дозволяють Совети.

Департамент стейту щільно вивчає методи „урядування“ советської і сателітських амбасад, над якими тепер ведеться слідство в сенатській підкомісії для прослідження комуністичної пропаганди. Комісія закидає департаментові стейту, що він „промовчує“ советські методи пропаганди, яка йде з амбасад. Неважко сумніви, коли Сенат вихрив цю методику, тоді й департамент стейту мусить зайняти відповідне становище до них. Це може дати приток до порівняння дипломатичних зв'язків з Советами.

Крім того департамент стейту порекомендував обмеження рухів советських дипломатів на території Злучених Держав. Це зробило в підставу на советські обмеження для американських дипломатів в Росії. Рекомендацію департаменту стейту мають розглянути ще інші урядові департаменти й бюра, між ін. департамент оборони.

„Забута“ українська громада в Брукліні при праці

Бруклін, Н. Й. — „Нашим нещастям є безпосереднє суцільство з Нью-Йорком — містом; на ту громаду і її імпресію звертається вся увага, забуваючи про нашу громаду, яка виявляє не меншу працю від інших“ — твердить п. Слободян, мистецький керівник Драматичного Гуртка та активний діяч Української Громади в Брукліні. Факти підтверджують його слова. В цій громаді Існує Центральний Комітет, що об'єднує 14 місцевих організацій та тісно співпрацює з УККомітетом. Минулої п'ятниці відбулися загальні збори цього Комітету, на яких вибрано нову управу, з новоприбулим М. Мисковим на чолі. Доволілітний „душа“ бруклінської громади та широко відомий американсько-український діяч Юліан Павчак, обраний тепер заступником голови Центрального Комітету, вважає, що новоприбулі молоді сили повинні дістати повну нагоду виявити свої спроможності, при активній підтримці досвідчених місцевих діячів. До управи Комітету теж увійшли Олена Долгес (секретарка), п. Баглай (касир) та Б. Карась — організаційний референт. В цьому сезоні громада влаштувала Листопадове Свято, відбула коледж та дала низку інших імпресій. Тепер приготували Шевченківський концерт, що відбудеться 26 березня, і оригінальне Свято Весни на травень. Осередком цих імпресій є керіваний Остапом Улицьким Хор, що може послужити прикладом найбільш гармонійної співпраці між місцевою та новоприбулою молоддю, що теж має дуже позитивний вплив на таку співпрацю в усіх інших ділянках. Між іншим, організаційним лідером хору є п. Тараско, відомий зі своєї поліційної старшини в справі втечі Касеніни. Він, зрім англійської і української мови, володіє перфектно теж єспанською, російською та іншими мовами і тому виконує часті відповідальні службові обов'язки в Об'єднаних Націях та при інших нагодах. На 24-го лютого Драматичний Гурток приготував п'єсу „Дай серцю волю“, головну роль в якій гратиме одна з найбільш активних в громаді народжених тут молодих дівчат, Юлія Біленька. Вся громадська праця зосереджується в очолюваному п. Павчаком Народному Домі та при місцевій церкві, парохом якої є о. Богдан Івас. Новоприбулі сили багато причинилися до пожвавлення багатобачної активності цієї громади, яка оправдано зголошує претензії до відповідної ролі і місця в нашій американсько-українській спільноті.

НА ЕКРАНИ ПОДІЯ

арабський націоналізм для своїх цілей, але цей націоналізм теж намагається використати для себе факт комуністичної загрози для Заходу, заявляючи при цьому виразно, що вони готові включитися в західні оборонні зусилля, якщо цей же захід цілком зречеться своїх колонізаторських переконань та задовольняється арабський національній аспірації.

● В найближчому часі має відбутися у Вашингтоні конференція американських, британських і французьких експертів, предметом якої будуть потреби дальшої підтримки для югославського господарства, щоб зробити його відповідним на советську агресію та удержати Югославію як союзника в теперішній холодній війні проти Москви. Досі Юго-

ЕЛІСАВЕТА ІІ. ПРОГОЛОШЕНА КОРОЛЕВОЮ БРИТАНІЇ ПІСЛЯ СМЕРТІ ЮРІЯ VI.

Велика жалоба в усіх країнах Британської Спільноти Народів

НОВА КОРОЛЕВА В ДОРОЗІ ДО ЛОНДОНУ

Лондон. — Британська престолонаслідниця Елісавета, яку вістка про смерть її батька короля Юрія VI. застала в східно-африканському місті Надробі, Кенія, кілька годин після одержання вістки поспішно вибралася літаком до Лондону, щоб перебрати престол Об'єднаного Королівства та заморських доміній. В середу ввечері на надзвичайному засіданні королівської Таємної Ради вона була формально проголошена королевою і володітиме під назвою Елісавети II. Перед нею на британському престолі сиділи п'ять жінок: Марія II, Елісавета I, Марія II, Анна I, і Вікторія. В четвер вранці народам Британії подано до відомої прокламацію про вступлення на престол Елісавети II. Нова королева має тепер 25 років. Її престолонаслідником стає автоматично її трирічний син Чарлз, що раніше тепер перевищує свого батька Філіппа, герцога Единбургу. Вістку про смерть короля Юрія передали з плачем. Тому, що король перед своєю смертю не дав жадного іншого розпорядження, що повороту Елісавети Британія не має головної держави. Шойно Елісавета зможе видати відповідні розпорядження щодо похоронів короля. Ще в жалобі по смерті монарха, британський народ не встиг покласти велику надію на добрий знам, що вступав на трон жінка. Дотеперішні традиції виявляють, що Британія завжди доходила до найвищого добробуту і могутності за володіння королівих. Елісавета, хоча вона автоматично стала королевою, проте вона повинна перейти це низку формальностей, включно з коронацією. Вістка про смерть короля Юрія застала його брата герцога Віндсору Едварда, та його дружини, в Нью-Йорку. Він вже сьогодні ввівав кораблем „Квін Мері“ до Лондону, щоб взяти участь в похоронах монарха.

КОРОЛЬ УМЕР — НЕХАЙ ЖИВЕ КОРОЛЕВА!
Королева Елісавета II, що вступила на трон Об'єднаного Королівства після смерті свого батька, короля Юрія VI. Вістка про смерть короля застала її на відпочинку в Кенії, Східна Африка, і вона прийшла в рідний Лондон та негайно вибралася літаком до Лондону, щоб перебрати важкі і відповідальні обов'язки володаря найбільшої імперії в світі.

Президент висловлює співчуття по смерті британського монарха

Вашингтон. — Президент Ейзенгауер прийняв до відома вістку про смерть короля Юрія VI. і висловив співчуття до втрати, яку вважав за велику для нашої країни. Президент висловив співчуття до втрати, яку вважав за велику для нашої країни. Президент висловив співчуття до втрати, яку вважав за велику для нашої країни.

Можливості дипломатичних змін після смерті короля Юрія

Лондон. — В поінформованих колах вважають, що після смерті короля Юрія та вступлення на трон королеви Елісавети в дипломатичній службі можуть зайти серйозні зміни. Всі закордонні дипломати в столиці Британії будуть зобов'язані подати нові кредитні листи, так само як і всі британські дипломати закордонном муситимуть наново акредитуватися, як представники королеви Елісавети. Під час тих формальностей може наступити перевірка дотеперішнього англійського становища до чужих дипломатів, як і становища чужих урядів до британських дипломатичних представників. Вже з минулого ввечері, що нагоду зміни на британському престолі використовувалося теж для змін в дипломатичній службі.

● Повисівся в тюрмі з страху перед смертю в газетній кімнаті Гілберт Фернандес в Сан Квентині, у Каліфорнії. Він був засуджений на смерть за вбивство.

ЧЕРГОВЕ СОВЕТСЬКЕ ВЕТО ПРОТИ ПРИНЯТТЯ ІТАЛІЇ ДО ОН

Париж. — В середу ввечері советський представник в Раді Безпеки вже п'ятий раз з черги скористав із свого великодержавного права протипроти прийняття Італії до Об'єднаних Націй. 10 з усіх 11 членів Ради Безпеки голосували в користь французької резолюції, щоб Італію прийняли на повноправного члена Об'єднаних Націй, тільки советський представник Якіс А. Малік сказав своє „вето“, що й перерішило справу. Свій спротив він мотивував тим, що Злучені Держави та інші західні країни відмовилися прийняти советську пропозицію на гуртове прийняття до ОН всіх 14 зголошених кандидатів, в тому 5 советських сателітів. Советську резолюцію в тій справі відкинуло більшість шістьох голосів проти двох. Проти советської пропозиції голосували представники Злучених Держав, Бразилії, національного Китаю, Греції, Голландії і Туреччини. Пакистан підтримував пропозицію Малаї, а представники Британії, Франції і Чиле здержалися від голосування. — Советський представник, який скористався з права вето проти допущення Італії, скидавав вину за це на Злучені Держави, твердячи, що „італійський народ знає, що це Злучені Держави і Велика Британія спровокували советське вето“. Він твердив, що коли б західні великодержави направили бажали, щоб Італія була в ОН, вони б прийняли советську пропозицію, яка — по думці аліантів — разом з Італією хотіла б втягнути до ОН контрабандою теж советських сателітів, що не мають жадної волі і тільки виконують волю Кремля. Американський представник, відповідаючи советському, заперечував його, що він справді думає, що Італія має бути вядяна Советам за те, що вони ставлять її нарівні з такою державою карикатурною, як Зовнішня Монголія, яку Совети бажали б включити до ОН разом з Італією.

СВОВОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1933

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPIPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік — \$10.00	One year — \$10.00
На пів року — \$5.25	Six months — \$5.25
На три місяці — \$2.75	Three months — \$2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАЙВАЖЛИВІШЕ З ВАЖЛИВОГО

Українська спільнота в Америці мусить постійно витратити багато енергії, щоб адекватно себе прижити. Церква, організації та різні установи, якщо вони мають бути нашими рідними, вимагатимуть щораз більшої опіки і жертвенності. Це мусить розуміти не тільки старе, але й молоде наше покоління. Ясно, що українська хата — родина залишиться надалі основою цього існування, але це окреме складне питання. Отже з над чим думати кожному з нас, з над чим заставляється цілий спільноті. Та ми хочемо говорити тут про інше наше завдання, таке, що нам дуже на серці й з яким зв'язана вся наша ідейна праця. Це акція в справі визволення України, це допомога визвольним змаганням українського народу.

Здавалось би, що та справа не стоїть зле в Америці. Та ж відзначаються раз-у-раз різні голоси впливових американців, повні симпатії для поневоленої України та її боротьби за державну незалежність. Та не забуваймо, що це тільки вияви симпатій. Хоча вони помагають нам популяризувати українську справу серед американського загалу, а навіть і в Конгресі, проте це не означає, що урядова політика підтримує справедливі домагання українського народу. Навпаки, треба припускати, що самостійна Україна, як незалежна українська держава на тих землях, де український народ творить більшість населення, не є й нині в програмі "справедливого миру", до якого змагає Америка у своїй міжнародній політиці.

Шіпаговецька польська газета, "Народ Польський" (10 січня, с. р.), орган другої щодо сили найбільшої польської організації в Америці, обговорюючи чергові завдання американських поляків у 1952 році, пише, між іншим так:

"Американська Полонія замало працює для Польщі. Замало у відношенні до потреб і небезпек, в яких знайшлася Польща. Польща є в советській неволі. Цілий народ кинений не тільки на поталу, але його переробляють на комуністичний нарід, послушний Москві... Та в програмі закордонної політики Злучених Держав нема ні слова про звільнення Польщі з советської неволі... Що ж у такому положенні повинні робити американські поляки? Сидіти? Мовчати? Нічого не робити? Ні! Американські поляки мусять діяти енергійно і так об'єднати права польського народу, щоб урядові кола та ввесь американський нарід знали, які права і домагання польського народу... Пам'ятаймо, що крім нас, американських поляків, нема в Америці нікого, щоб думав про польський нарід і дбав про його права, щоб старався збагнути душу польського народу. Цей обов'язок спав на нас, американських горюх польського походження. Ні Конгрес ЗДА, ні Департамент стейту, ні навіть Президент, не виступлять з власною ініціативою, щоб догодити польському народові, чи його оборонити. Ініціатива мусить виходити від американських поляків".

Ми навели тільки малу частину статті, що звиняє американців польського роду боронити і рятувати Польщу, бо "уряд Злучених Держав..." не хоче говорити з легальним польським урядом", себто тим, що перебуває в Лондоні. Тому саме, пише газета, треба американським полякам посилити політичну акцію і рятувати Польщу.

Таке завдання стоїть сьогодні перед п'ятьма мільйонами американських поляків у справі Польщі, про яку тут усі чули, яку всі знають та яку постійно пригадують у Конгресі 11 конгресменів польського роду. Як же ж тоді нам поступати і що робити в обороні України, коли нас так мало в Америці, коли не масо в Конгресі нікого з українського роду і коли ще й нині з так багато ворогів визволення України навіть і в Америці. Чи ж у таких обставинах оборона України не повинна бути нашим найважливішим завданням?

Серед неросійської еміграції

23-27 грудня минулого року в Мюнхені відбулися збори Верховного Козацького Кругу. На збори прибули делегати з усіх європейських держав, а делегати американського континенту надіслали свої письмові повноваження окремим делегатам, що прибули на засідання Верховного Козацького Кругу. Тасним голосуванням збори обрали Головного Козаку Раді і нового Верховного Отамана — генерала Сергія Макеєва. Круг обговорив актуальні питання Козаків як на окупованій батьківщині, так і на еміграції.

Азербайджанські колаїти в Анкарі і Істамбулі на своїх зборах внесли рішення, яким засуджують безвідповідальне поступованні окремих осіб, які самовільно виступають від імені азербайджанського народу і з звичайними агентами російського імперіалізму. Азербайджанські політичні діячі з часу Державності Азербайджану М. Ресуладзе, М. Ресулоглу, М. Аран, а також партії "Мусават", окремими комунікативними роз'ясненнями, що "Азербайджанська рада національної єдності", яка підписала російську Високоградську резолюцію, в прирді не існує.

З подібними висвітленнями виступили і Грузинський національний центр за кордоном (Париж). В комунікаті цього центру від 27 листопада 1951 року читася: "Грузинський Національний Центр пригадує, що країни, окуповані Сов. Росією, являються жертвами одночасно націоналістичними і політичними однієї країни і одного режиму, з якими вони нічого спільного не мають; це лише неминуче відновлення суверенітету держав поневолених Росією народів може і повинно стати результатом кінцевого і неминучого падіння большевизму. Грузинський Національний Центр закликає національних представників еміграції поневолених Росією держав до єдності сил в ім'я перемоги спільної ідеї поразки і розподілу СССР".

З серпня 1951 р. в Мюнхені виходить місячний журнал "Кавказ" (Головний редактор А. Кавтемір). Журнал зразково редагований, повністю співзвучний українським політичним ідеям, детально розробляє проблеми кавказьких народів, їхню сучасну й минулу боротьбу проти російської загарбницької. Окремі статті на цю тему не можна читати без хвилювання; журнал не агітує, не задрюлює під політичну моду дійсності, а подає переконливі документальні факти трагедії загарбників на винищених народах. Журнал наситлений політичним життям народів, які є сусідами Кавказу, відношення до яких він формулює так: "З Туреччиною, Чеченською, Туркестаном як і з арабськими державами і іншими державами мусульманського союзу, Кавказ пов'язаний давніми історичними і культурними традиціями. А Північний Кавказ і Азербайджан пов'язані з ними ще нерозривно релігійними і кровними зв'язками" (с. 1.).

В першому номері "Кавказ" так формулює свою політичну програму: "Між кавказцями — мусульманами і християнами — належить до одної середземноморської цивілізації. У нас спільні духові предки. Спільні моральні цінності. Наше відношення до Росії визначається нашими національними прагненнями. Нашу вимогу незалежності ми формулюємо чітко і

відверто. Ми не масмо нічого спільного з російським народом ні по крові, ні мовно, ні культурно. На протязі всієї першої половини дев'ятнадцятого століття до 1864 року наші нащадки зі зброєю в руках обороняли свою незалежність проти російської імперії. В цій нерівній боротьбі проти найбільш сильної військової держави того часу покоління наших батьків окропили своєю жертвенною кров'ю кожну п'ядь наших гір і долин".

В кінці грудня редакцію "Українських вістей" (Німеччина) відвідав жидівський журналіст інж. Гершон Верман. Гість зупинився в розмові з співробітниками часопису над окремими етапами боротьби жидів за свою державу, зупинився над перспективами майбутніх українсько-жидівських відносин. На проросійську поставу американських жидів Г. Верман сказав: "Ці панове забувають, що коли комуністичний режим доходить до краху, то російські верховоди комунізму неодмінно скажуть, що це не вони володіли в СССР, а жиди, і знову програвать модне гасло. "Бей жидів, спасай Росію!" Якщо про це панове забули, то я думаю, що вони не тільки завдають шкоди загрозеному жидівству в СССР, а й собі. Якщо наш народ пройшов через епоху еманіпациї, то не можемо не обстоювати цього права за іншими". (ЛЛ)

Л. Луцка.

За справедливую оцінку

Пишуться статті та відбуваються дебати, що в них оцінюється, — чи перецінюється — давніших наших діячів. Воно навіть і правильно, бо кожна доба віддає своє від тих наших людей, що вже відійшли в вічність та одночасно немов поширює наш обрій, ми більше знаємо і тому повинні всебічніше та справедливніше зрозуміти та оцінити тих наших діячів, що жили та працювали перед нами.

Так воно повинно бути. Та, на жаль, не завжди так буває.

Згадаймо кілька прикладів. Помер знайомий письменник і політичний діяч. Його прізвище підписане під універсалом, що проголосив самостійність України. Його твори друкувалися свого часу чи не в усіх наших виданнях, а його пісні грали всі наші театри, а також і деякі чужинці. Та пізніше, "політика" цього діяча була така, що він знайшовся поза українським свідомим громадянством. Відкреслив його навіть колишні партійні товариші, що їх ніхто не можна б назвати "назадниками", чи ворогами народу. Та й сам він стояв поза українським народом, бо зовсім не протестував тоді, коли ворог винищував його давніших приятелів на рідних землях та штучним голодом ліквідував мільйони українців.

Що ж сталося після його смерті? Одні казали відновити йому подання та висловити його з нашої історії. Та не сказали, що зробили з його підписом під універсалом, що його щороку відчитують на Святі Соборності. Інші застигнули зовсім протилежної думки. Вони кажуть, що вся діяльність того діяча йшла завжди в користь українському народові. Були й такі, що звернули, немов би то тут завинув український нарід, який не зміг затримати при собі того діяча та відштовхнув його від себе.

Що ж робити з повним виглядом? Дехто подумав собі, що ми за тим, щоб іти завжди золотом середнього шляху. Зовсім ні! Ми за тим, щоб справедливо оцінювати все те, що сталося в нашій історії. Ніхто не може вимазати з української політичної історії того нашого діяча. І ніхто не зможе не згадати його в історії української літератури. Не давно задував його на сторінках католицького щоденника історик новішого нашого письменства. Бо справедлива оцінка — це не тільки "так", або "ні", вона дуже часто вживає і "так" і "ні".

нився в розмові з співробітниками часопису над окремими етапами боротьби жидів за свою державу, зупинився над перспективами майбутніх українсько-жидівських відносин. На проросійську поставу американських жидів Г. Верман сказав: "Ці панове забувають, що коли комуністичний режим доходить до краху, то російські верховоди комунізму неодмінно скажуть, що це не вони володіли в СССР, а жиди, і знову програвать модне гасло. "Бей жидів, спасай Росію!" Якщо про це панове забули, то я думаю, що вони не тільки завдають шкоди загрозеному жидівству в СССР, а й собі. Якщо наш народ пройшов через епоху еманіпациї, то не можемо не обстоювати цього права за іншими". (ЛЛ)

Інший приклад.

Йдуть тепер усні й письмові дебати над тим українським роду письменником, що писав тільки російською мовою. І повторяться ці сама історія. Ті кажуть, що той світові слави письменник не приніс жадної користі народові, з якого віншов. Що більше, він навіть пошкодив українцям своє творчіство. А ті повним голосом твердять, що це все неправда! Що він такий самий український письменник, як Шевченко, Куліш, Костомарів і Вовчок, що також частину своїх творів писав чужою мовою.

І знову обидві сторони вживають тільки або притякнення, або заперечення. А нам здається, що при оцінці цього письменника треба вжити слівце "так" і "ні". Во якби той письменник такий самий український, як усі повні згадані наші письменники і як В. Липинський — (бо вже й його втягували до дискусії за написану по - польськи історичну працю) — то тоді ми запитасмося шановних дискусіантів:

"А як би так Шевченко, Куліш, Костомарів, Вовчок і всі інші пізніші, і раніші, наші письменники писали були свої твори тільки російською мовою — то чи існувала б сьогодні українська література?"

Гадасмо, що ніхто не притякне на повний наш запит. А якщо ні, то треба б при оцінці діяльності того автора, що писав тільки чужою мовою, уживати також і заперечення "ні". А то тим більше, що син зробив був одию крок узад від свого рідного батька, що пробував українського пера.

Можна б додати ще й дальші приклади однобічної оцінки наших діячів минулого. От хочби оцінку одного нашого великого науковця, що довгі літа жив за кордонами рідного краю. Одні вважають його шкідником, а інші вірять, що все ним написане — це свангелія, що з неї не можна нічого скреслити. А воно і ті й ті помилуються. Во той науковець був людиною науки, а наука шукає правди. І який він сьогодні жив, то напевно сам змінив би дещо з того, що написав перед кількадесяти роками, коли б побачив, що життя принесло такі факти, які інше висновок дає події. Він напевно зміявся б з тих своїх "оборонців", що сьогодні за всю ціну стараються боронити того всього, що він написав у вісімдесяти чи дев'яносто роках минулого віку.

Пізнаваймо правду такою, якою вона є, не затемнюю її своїми, хочби навіть і "побожними"

"День Індії" — в Лондоні

(Від нашого кореспондента з Лондону)

26 грудня в найбільшій залі Лондону — Albert Hall — відбулося віче Індійської Ліги. Визначні політики Англії, — між ними також бувший прім'єр Етлі, — промовляли на цьому вічі. В президії засідали: Р. Соренсен (член парламенту), Лорд Петік — Лоренс, Сер Волтер Монктон (член парламенту), проф. К. Мекензі і Крішна Менон (високий комісар Індії, Індус).

Індійська Ліга складається з Індусів і англіїців. Вона діяла ще перед проголошенням незалежності цієї країни (15 серпня 1947 року) і розвивала свою діяльність також тепер, для зміцнення незалежності Індії. Під проводом своїх діячів, на чолі з Гандієм, Індуси збудували незалежність не силою, не збройними повстаннями, а методом пасивного опротиву. Ганді кликав своїх земляків не відповісти слямо на репресії, а домагатися своїх прав законною дорогою. Супроти народу, який звик шанувати закон, — англіїців, — політика Гандія і Національного Конгресу мала успіх. 1947 р. Лондонський уряд передав владу над Індією в руки представників Індуського народу.

Індія стала незалежною державою, але не вийшла з Британської Спільної Народів. Індуси стоять у тісних культурних та господарських зв'язках з Англією. Не забудьмо, що вся політична еліта теперішньої Індії пройшла англійську школу. Англійська мова лишилася і надалі засобом porozumіння між різномовними народами, що творять державу — Індію. Під впливом Англії Індуси прийняли демократичну, західну культуру. З допомогою Англії Індуси розвивали свою індустрію, щоб догнати інші країни цивілізованого світу.

Коли я глянув на оркестру Індусів, що розмістилися за президією віча в Елберт-Голлі, то мені здалося, що я переїхав в країну Шехерезади: різнобарвні убрання жіночі, — зелені, голубі, червоні, сині, рожеві, — грають і міняться, аж в очах миготять. Турбани і білі та чорні сорочки мужчій підкреслюють екзотичку. Музичні інструменти, подібні до наших і зовсім відмінні, дають незвичні для європейця звуки. Тут є "сітар" і "таптура" (чи не те саме, що наша бандура?) і цимбали.

Промовці — самі англіїці — висловлюють у промовах, пересипаних дотепами, свою радість, що Індія незалежна і йде вперед на шляху, вільно вибраним. Присутні на вічі англіїці та Індуси особливо уважно прислухаються до голосу К. Етлі, який, бувши головою уряду 1947 р., вирішив визнати Індію незалежною і так забезпечив для Англії приязнь Індусів. Список промовців закінчив Крішна Менон бездоганною, "оксфордською" мовою. Він висловлює віру в дальший поступ Індії на шляху демократії і народного добробуту. Музика грас оригінальні мелодії Індії, мішаний хор бажаннями, бо "хоч і приятель Плато — то найбільшим приятелем Правди!"

сіми любленого і шанованого А. М.: "Лішіть мене! Не хочу бути для вас тягарем! Лішіть мене!" — "Так! Це теж героїзм! Але лішіть на певну смерть? Ніколи!" Ми тягнемо їх з собою. Шоб валькити собі тягар, викликаємо з напечених менше потрібні речі. На наших плечах іде ціла нація білітоса. Книжок не викидаємо. Змагаємося далі... І щойно десь біла години 12-тої, чи може пізніше вночі, ми щасливо потрапили до одного села, що лежить між Дубовкою і Парцином. Ми врятовані. — Стукаємо до вікна першої хати. Нам не віднімають та ще грозять, що будуть стріляти, коли не вийдемося геть. — У другій хаті відчинили. В переконанні, що нас, полонених, у такий лютий час жепуть на якусь роботу, селяни з співчуттям приймають нас і утешують усім святковим. Коли ми прийшли до себе, ми хором колядували і тим же більше потрапили до їх серця.

Наступного дня нам вдалося дістати від сільського старшини трос саєй (очевидно за оплатою) — прихавши біля 30-ти верстов, на годину 15-ту добрали до Парцини. Висліла напроки фарики гарматних стрілен, усталилися, "по-чотири" і рушили в місто. Ніхто не завдавав собі труду відповісти на питання: Куди? —

співає пісні Сходу (уїсоном). Наприкінці ціла зала встає: звуки національного гімну Індії лунають в Елберт-Голлі.

В брошурі, яку роздавала Індійська Ліга на вічі, читаю: "Петра, далека від досконалості, з турботами на обрії, миролюбна, демократична Індія є досягнення цього століття. І братерські зв'язки з цією країною є тепер сильніші ніж коли-небудь перед цим, бо вони ousовані на приязні, для якої здійснення народ Британії відграв визначну роль".

Слухаючи промови і читаючи пояснення Індійської Ліги, я, мимоволі, робив порівняння і фантазував собі.

Уважити: п. Адександер Керенський, бувший російський прім'єр, іде на віче, скликає в Москві "Українською Лігою", зложеною з росіян та українців, і там, у залі "Большого Театру", висловлює радість свою і російського народу, що Україна досягнула національної незалежності. А в президії цього віча засідають: діячі незалежної України! Тесак Мазепа, Андрій Лівичий та інші. П. Керенський каже: "Плебейцит — дурниця, спільна Установча Рада — теж абсурд. Головне, щоб жила і процвітала свобода народів, бо тільки між вільними, рівноправними народами можливі мирні, добросусідські відносини".

Яка це недосадна, фантастична мрія! Як далеко російським політикам до рівня Англії!

І знов мене бере на спину крилатий Пегас, і я продовжую свою мрію:

У Варшаві, в "Театрі Оперовім", на вічу "Ліги Свободи України", головує генерал Андерс і вітає українських гостей зі Львова — Степана Барана і Степана Витвицького 22 січня, в день Злуки Українських Земель в соборній Українській Народній Республіці. А промовляють іменем польського народу: граф Рачинський, п. Здзиславський, Адам Цюльоні і інші. А при кінці деклямує визначний артист Варшави польський переклад Шевченкової поезії "Ляхам":

"Подай же руку козакові
І серце чисте подай!!!
"Вридня", — каже мені внутрішній голос: бо Москва і Варшава — це не Лондон!"

Повзурю ступаю додому. Накрапав дощ.

В. О.

"СВЯЩЕННИЙ ОБОВ'ЯЗОК"

Цими днями у Львівському театрі ім. Заньковецької відбулася нова вистава сумної пам'яті Я. Галапа п. з. "Під золотим орлом". Як подає советська газета, у п'єсі Галап "змальовує яскраві образи советських людей, які в складних обставинах опинилися в західній зоні окупації Німеччини. І незалежно волю і прагнення повернутися на батьківщину". Перед виставою вгорі над завісою відбито слова Галапа: "І надалі, як і досі, сповнюватимуть свій клясовий обов'язок і нещадно буду боротися з чорною реакцією, в усіх її відмінах".

Наче про себе, Галап в одному місці п'єси устами якогось американського старшини каже: "Під багатотисячна армія безбаченків робитиме лише те, що їй робити накажемо. Здає на нашу ласку, вона віддане стійко на варті нашого ладу і наших порядків, нашої світової імперії... Якщо ж настане нова війна, ми кинемо цю армію проти ворога..."

Ми йшли, щоб йти і не звертати на себе уваги. Думали плентатися по вулицях до вечора, а нічого їхати поїздом — дали, очевидно "зайцем", бо грошей на квитки у нас не було. І... невідомо чим би цей наш марш зкінчився, коли б не цікава пригода. Напроти нас йшов присядакуватий, старшинський віком полковник, на диво ще з еполетами. Він приставав, задержав нас і запитав російською мовою:

Куди йдете?
— На "Даргору" — відповідало без надуми.
— Є між вами русини?
— Є.
— Скільки?
— Три.
— Ідіть сюди!

А. Мельник і Р. Сущко підійшли до нього. Виявилося, що це був полковник Адамс (англійськ з походження), який очолював запасний кіш 172-го чернігівського полку. Цей полковник Адамс почав українизувати полк і з усім його майном — вартість багатьох соток тисячів рублів — думав переїхати в Україну. До цього потрібна була віддача і певних людей, а за таких, між іншим, він уважав також "русинів" — полонених з Галичини. (Продовження буде).

Михайло Савчин.

В РОСІЙСЬКОМУ ПОЛОНІ

(Спогад УСС).

— Вістки про події в Україні, що їх подавала нам преса, наповнювала наші груди радістю і гарячим бажанням вирватися на волю. Це ж бо валилася тюрма народів — знехвалена царська Росія. Заговорили гноблені народи. Несподівано для ворога силою заговорила і наша Україна і своїм спонтанним виступом здивувала тодішній світ. — Попри науку, щовечора, ми перебігали сторінки часописів і перешискувалися кожну вістку про наш рідний край. І кожний думав про втечу на Україну. Одним із перших вітас Е. Коковаленко, а за ним І. Чмола. Сторожа, що нас підлизувала, щовечора похрюлювала, ці всі вдова. Неприязність згаданих ми довго маскували куклами на їхніх порожніх ліжках. Вкінці, наші добрі садатки (з Чернігівщини) відкрили: це і ми мали чимало несприятельських "присмешок"... Нас краще підлизували, але, згодом, ми зно-

повчав, не лютівся, але притишеним голосом говорив як людина, що її ввіймає на якумусь гарчачому вичуку — "Я теж українець, але я полковник на рускій службі"...

— А хтось завважав: "Присми-но почути, п. полковнику, що ви українець, а ще присмишні буде, коли ви заговорите українською мовою, щоб ми могли вас добре розуміти"... Та, полковник розвів руками і вже на відході тільки промигивав: "К сожалею..."

— Чи боявся говорити, чи не знав своєї рідної мови? — хто може знати. Нам тільки здавалося, що по тієї зустрічі з нами, полковник відійшов з тяжким серцем, яке вже в той час могла платити полум'я української революції... Тимчасом, в жовтні 1917 р., до владі прийшли московські большевики. І якийсь дивний поведінка тоді російська інтелігенція. Ніби не збрідло до якогонебудь спротиву, безбездно дивилася на це наслідство, щоб пізніше, майже добровільно віддати себе на зарі... Не цікавий був большевицький переворот і в Дубовці. З бальковим нашого дому ми пригладілися, як демонстранти — не більш 30 садатків — перемашерували містом і біля державних установ задержувалися та співали "марсельянку". Ніхто ім в тому не перешкадив і ніхто до них не приси-

нувався, хіба цікаві викидали голів з вікон, щоб послухати, як "поють" садатки.

Із зміною режиму, змінилося і наше положення. Для його внячення, у посади міста були: А. Мельник і Р. Сущко, однак посади ніяких інструкцій у цій справі не мав і як успокоював, то тільки від самого себе. — Хоч большевики до нас не заходили і навіть не змінили нашої сторожі, ми все ж таки відчували в них новий небезпечний господар. Нам вже не виплачували місячної платні по 50 рублів, ані не давали ніяких харчів. Ми жили з наших заощаджень, що не могли на довго вистарити. — Політична ситуація вказувала на те, що збройний зудар між большевиками і визвольним рухом в Україні неминучий і що кожний вояк для України цінний. Усі УСС-ні рішення втілювали в Україну цілою групою. Це вдалося поїхати в січні, на другий день Різдвами Свят 1918 року. Вечором, — на прощання, — кинет О. Гурка, мав особливу, настрому хвилюнку і прекрасно виконав кілька наших колад і пісень. Здавалося, що ніколи перед тим ми і не чули крашччій більш зворушливої музики. Мелодія рідної пісні, що так піддержувала на чужині, глибоко падала в серце і душу і робила з нами, що хотіла... дарма, що ми бу-

Марта Зибачинська

ОПОРТУНІСТИ ТРИЗУБА

Політична еміграція повинна намагатися розв'язувати різні питання українського життя. Найосновнішим питанням нашої сучасності — українським питанням — це проблема визвольної боротьби. Від часу втрати нашої останньої держави безперервно нарастає на всіх землях України та в інших, що ми його називаємо українською революцією. Український народ ніколи не має іншого шляху для боротьби за своє існування, за життя, за розвій і свободу, як тільки шлях визвольної революції.

Намагання Москви до тотального поневолення української нації не дає взагалі ніяких інших можливостей і шансів втриматися при житті, як тільки шляхом революції. В цій революції єдина оборона нації перед загрозливою єдиним наступом з її майбутнього життя. Боротьба розвивається в таких двох напрямках:

1) Мільйони мас нашого народу мусять усвідомити собі свої духовні права як окремої нації. Тоді вони матимуть внутрішню духову суверенність.

2) Одночасно треба вести фізичну боротьбу у всіх доцільних формах, щоб здобути й зовнішню суверенність.

Світ хилиться й уступає перед масами віруючих, бо маси, що вірують, маси в гніві, маси, що свідомі мети і дороги, — це страшенна і непереможна сила!

Немає сумніву, що політична еміграція повинна являти та проблема зв'язані з цією українською визвольною боротьбою піддавати під розвагу творчої критики. Нація мусять об'єктувати своє життя, свою боротьбу, свої висловлювання й небезпечні.

Однак яку вартість мають і можуть мати дискусії, що ведуть до заперечення всякої боротьби, до ставлення під сумнів боротьби, яку веде український народ за свою державу вже 30' літ, до послаблення української волі до життя?

Ілюстрація такого дефіцитизму — це стаття п. М. Д. Добрянського в „Соборній Україні“, на тему „Українського релігійзму“.

Вже від довгого часу українська еміграція позбавлена прямих відомостей з краю. Різні політичні

тисно співпраці існуючі на цьому терені організації та інституції. Не знало тільки, чи намічені методи обходження існуючих можливостей. На мою думку основними принципами акції повинні бути:

1) постійна динамічна акція, 2) шукання співробітників і жертводавців, йдучи до них, а не очікуючи на їх прихід до бора, чи станції.

Зачну від другого, бо друге в великій мірі зумовлює перше. Шукати співробітників і жертводавців — це значить йти до приватних організацій, чи інституцій і до приватних домівок поодиноких громадян. Публічні збори й наради „для всіх“ зберуть далеко не всіх, що могли б бути помічниками, або стати жертводавцями. Тому треба перевести такі збори в приміщенні всіх організацій по черзі. Навпевно ніяка організація не відмовиться від організування в себе виступу представника Комітету УНДому. Це ж бо і є її власною інтересом. Її активність буде фундаментом її прав у май-

бутньому домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

Друга справа — це неслухняна

бутию домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

Друга справа — це неслухняна

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЬО-ЙОРК, Н. Й.

Відмова відчитової діяльності „Дністра“

Нав'язуючи до давньої традиції, Українське Запомогове Т-во „Дністер“ 361 відділ УНСОУ в Нью-Йорку розпочинає серію доповідей для своїх членів. До цієї цілі покликано окрему культурно-освітню секцію. Доповіді будуть з різних ділянок життя і знання. Вони відбудуться на місячних зборах „Дністра“ й триватимуть тільки 30 хвилин. Ціллю доповідей є поширення знання членів Т-ва та заохотити їх до більшої участі в зборах та житті „Дністра“.

Крім доповідей культурно-освітньої секції урочинити бібліотеку „Дністра“ та поширити її набутих нових книжок. Планується також читальня для членів Т-ва. Однак реалізація цих планів залежатиме від придбання Т-вом власної, вигідної домівки, яка дає б змогу розгорнути культурно-освітню й товариську життя членів. Управа „Дністра“ робить енергійні заходи, щоб у найближчому часі таку домівку придбати — набути на власність, або підняти. Власна домівка дає б також змогу згуртувати при Т-ві молодь, без якої ніяка організація на довгу мету існувати не може. Треба сподіватися, що загальна членська „Дністра“ підтримає ініціативу й заходи його управи та культурно-освітньої секції й допоможе їм реалізувати їх плани, що мають на оці добро „Дністра“, УНСОУ й усього українського громадянства.

Перша доповідь відбудеться на місячних зборах „Дністра“ 9. лютого ц. р. о год. 8 увеч. в залі Українських Католицьких Ветеранів 33 Е. 7 вул. Доповідь матиме проф. В. Вишиваний. Тема доповіді: „Українська Державність ХХ. віку“.

(вб)

Ресталь Проф. Романа Савицького

Надзвичайно гарні враження справив ресталь проф. Романа Савицького, що відбувся 25-го січня ц. р. в переповненій залі Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку.

Характерні риси гри цього майстра: завжди естетично-тонко, музично-логічно формування та мови; живий, чіткий, точний ритм; бездоганна педантизмі; співуча кантатена.

Усі твори були виконані з най-

бутью домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

Друга справа — це неслухняна

бутию домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

Друга справа — це неслухняна

бутию домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЬО-ЙОРК, Н. Й.

Відмова відчитової діяльності „Дністра“

Нав'язуючи до давньої традиції, Українське Запомогове Т-во „Дністер“ 361 відділ УНСОУ в Нью-Йорку розпочинає серію доповідей для своїх членів. До цієї цілі покликано окрему культурно-освітню секцію. Доповіді будуть з різних ділянок життя і знання. Вони відбудуться на місячних зборах „Дністра“ й триватимуть тільки 30 хвилин. Ціллю доповідей є поширення знання членів Т-ва та заохотити їх до більшої участі в зборах та житті „Дністра“.

Крім доповідей культурно-освітньої секції урочинити бібліотеку „Дністра“ та поширити її набутих нових книжок. Планується також читальня для членів Т-ва. Однак реалізація цих планів залежатиме від придбання Т-вом власної, вигідної домівки, яка дає б змогу розгорнути культурно-освітню й товариську життя членів. Управа „Дністра“ робить енергійні заходи, щоб у найближчому часі таку домівку придбати — набути на власність, або підняти. Власна домівка дає б також змогу згуртувати при Т-ві молодь, без якої ніяка організація на довгу мету існувати не може. Треба сподіватися, що загальна членська „Дністра“ підтримає ініціативу й заходи його управи та культурно-освітньої секції й допоможе їм реалізувати їх плани, що мають на оці добро „Дністра“, УНСОУ й усього українського громадянства.

Перша доповідь відбудеться на місячних зборах „Дністра“ 9. лютого ц. р. о год. 8 увеч. в залі Українських Католицьких Ветеранів 33 Е. 7 вул. Доповідь матиме проф. В. Вишиваний. Тема доповіді: „Українська Державність ХХ. віку“.

(вб)

Ресталь Проф. Романа Савицького

Надзвичайно гарні враження справив ресталь проф. Романа Савицького, що відбувся 25-го січня ц. р. в переповненій залі Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку.

Характерні риси гри цього майстра: завжди естетично-тонко, музично-логічно формування та мови; живий, чіткий, точний ритм; бездоганна педантизмі; співуча кантатена.

Усі твори були виконані з най-

бутью домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

Друга справа — це неслухняна

бутию домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

Друга справа — це неслухняна

бутию домі й одночасно покажем Комітет громадської активності та ваги на нашому терені. Такі збори на терені поодиноких організацій мусять йти кінчитися не лише придбанням нових уділовців і жертводавців, але й нових активних співробітників, пропагандистів, збирачів і помічників. Поодинокі громадяни треба відвідувати вдома з різних причин. Відомо, що ніхто не спішить давати гроші. Далі не один громадянин, що має в намірі купити уліт, чи дати донат, силою нерції відкладає.

Це ж треба багато людей! — закінчити. Еге ж, на це треба людей. Але, я думаю, очіку знайдуться. Зголосіть в пресі, що потребуєте охочих, порухайте цю справу в поодиноких організаціях, а відомі напевно буде. Якщо зразу не великий, то добре організована акція й успіхи придбають відповідне число. Але ж це величезна організаційна робота! — може бути черговий заклад. Так, але без цього акція збори тягнеться не знати як довго.

що вчитала в книжках. А тепер молоді мали нагоду бачити місто Львів, національний збиг на Майдані, чи як гуляли дідусі до церкви у своїй народній мош, українські церкви на селі, і т. д. Це було для молоді цікаве й виховне. Тільки цього було для неї замало і вона хотіла б бачити багато більше. Д-р Яців заявив, що він фільмував у Галичині тільки для себе і ніколи не сподівався, що буде ці фільми виставляти публічно. Однак комуністична окупація і залізна заслона спричинили те, що ці фільми стали дорожчими і цікаві для всіх. За цей труд „Арте Клуб“ складає д-рові Яцеву щире подяку.

Весь дохід в сумі \$200 з цього фільмового вечора призначив „Арте Клуб“ на народні цілі. Отже вислано \$100 до Українського Конгресового Комітету на Народний Фонд, а других \$100 на нову книжку „Юкрейніс Арте Бук“.

БОФАЛО, Н. Й.

Святкування 22-го січня

Дня 27 січня ц. р. громадянство міста Бофало й околиці відзначило окремою академією річницю державних актів 22-го січня 1918 і 1919 років.

Академію відкрив голова місцевого клубу „Наша хата“ проф. Залеский, вказуючи на ціль свята й важливість основних подій наших визвольних змагань. П. Галина Матух відповідала на вступні американські гімни.

Бувший старшина Армії УНР інж. Захар Івасини виголосив змістовну доповідь про ці великі події з нашого державного життя. Представили національно-культурне відродження 19. сторіччя, він, очевидець й учасник років 1917-1920, зумів увести присутніх у духову атмосферу соціальної й національної революції українського народу, який „своєю силою“ виборив собі незалежність і соборність. Обидва січневі Акти стали основою відновленої Української Держави і залишилися тривалими й незатертимі фактами у дальшій ході української історії.

Декламації Мик. Ставничого й пані Стецьків були віддані з чуттями й достосовані до настрою академії. Хор під керівництвом проф. Ставничого відспівав з успіхом пісні „Живи Україно“ й „Народним Лицарям“. Фортеп'яний супровід виконав проф. Везкоронай-ний.

Святкування закінчилося національними гімнами.

Е. П.

УКРАЇНЦІ З БРИСТОЛЮ — ПЕРШІ В КОЛЯДІ

Лістасмо такого цікавого листа з Бристолу, Па.:

„Отрим повідомляємо, що наш Відділ Українського Конгресового Комітету перевів у дніх 6-7 ц. м. „Коляду“ на потреби Українського Народного Фонду, яка дала готівкою 106 доларів.

„З радістю стверджуємо, що цього річного колядою вдалося нам охопити 90% всіх українських родин з поміж старої та нової еміграції у нашому терені, при чому перший раз зложили свої пожертви майже усі наші брати зі Східної України, що дотепер стояли децю осторонь від громадського життя.

„Повертасмо Вам використані листи Коляди, а дві ще хвилюємо задержуємо, в надії, що вдасться нам зібрати децю серед тих 10% наших громадян, які на Коляду ще не давали.

„Уважасмо, що коли б усі українські громади в Америці виконавали оцю Коляду так, як наш Відділ, то Коляда дала б до Українського Народного Фонду яких 400-500 тисяч доларів.

Остаю з громадським привітом Ярослав Татомір“.

Український Конгресовий Комітет Америки висловив Відділові УКК у Бристолі, як також усім громадянам-жертводавцям сердечну подяку і признання. Маленька громада справді доказала, що наш стародавній звичай Коляди є великою нагодою для масової

Я. Гайлас

жертвенности на великі народні цілі і тим дала приклад для Відділів УКК у великих громадах, — щоб наслідували приклад малої, але організованої громади у маленькому Бристолі!..

Національний доток присилайте на адресу: UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA P. O. BOX 721 Church St. NEW YORK 8, N. Y.

ГРИЦЬ ЗАЗУЛЯ У ЧИТАЧІВ

— Ов, Грицю, який ти раптом великий став!
— Во я якраз влітав свій Національний Доток. А тепер черга на тебе, мій читачу!..

Attention!
Providence & Vicinity!
Valentine DANCE
— sponsored by —
ST. JOHN UKRAINIAN CHURCH
at **UNITY HALL**
(Corner Ocean St. & Potters Ave.)
SATURDAY, FEBRUARY 9, 1952
8.00 P.M. Donation: \$ 0.60.

УВАГА! НЬОАРК І ОКОЛИЦІ! НЬО ЙОРК, ДЖЕРЗІ СІТІ, ЕЛІЗАБЕТ, ПАСЕНК!
КРУЖОК „ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ“ В НЬОАРКУ
— запрошує всіх на —
КАРНАВАЛОВІ ВЕЧЕРНИЦІ
В СУБОТУ, 9. ЛЮТОГО (FEBRUARY 9) 1952 Р.
В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ,
180 Вільям Ст., Ньюарк.
Початок о год. 8-мій ввечері. — Вступ \$1.00
Оркестра Б. Гіряка з приспівами п. Бучовського.
Буфет у заряді ВП Пань.
Ручимо за добру і веселу забаву та присмну атмосферу.

КАРТИ ВСТУПУ НА ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“
що відбудуться
В СУБОТУ, 16. ЛЮТНЯ 1952
В ЗАЛІ ВЕТОВЕН ГОЛЛІ, 210 Е-5-а вул.
„СУРМА“, 11 Е-7-а вул. — „ГОВЕРЛЯ“, 41 Е-7-а вул.
„АРКА“, 48 Е-7-а вул. — „НАШІ ВІЗАР“, 77 Е-7-а вул.

НОВИЙ ТИЖНЕВИК ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ
появлятиметься як окреме недільне видання „Свободи“, починаючи від 1-го березня 1952-го року.
Негайною висилкою замовлення запевнить існування і розвиток цього тижневика.
В тій цілі виповнить подане внизу зголошення, витіть його та перешліть на адресу „Свободи“:
SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.
ЗАМОВЛЕННЯ
Прохаю зарахувати мене до передплатників тижневика літератури, мистецтва і культури. Одночасно послілаю передплату на тижневик в сумі \$.....
(Виповніть по-англійськи!)
Ім'я і прізвище _____
Адреса: _____ (St & Street) _____ (City) _____ (State)
_____ (Date) _____ (Signature)

За Самостійну Соборну Українську Державу! За вшанування Річниць Самостійності й Соборності України 22. січня 1918 і 1919 р. За поділ СССР на вільні національні Держави! За волю народів і людщин!

УКРАЇНЦІ Філадельфії, Кемдену, Честеру, Вільмінгтону, Феніксвіллу, Кліфтон Гайте, Потставну, Бріджпорту, Бристолу і Мільвіллу

— закликаємо вас на —

ВЕЛИКУ УКРАЇНСЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ
ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ТА ПРОТИ МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ

— Маніфестація відбудеться —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 10. ЛЮТОГО 1952 Р.
METROPOLITAN OPERA HOUSE, при Broad & Poplar, PHILADELPHIA, PA.

Початок Маніфестації точно в 7-ій год.вечером.

ПРОМОВЛЯТИМУТЬ НА СВЯТІ: Сен. Е. Мартін і Конгр. Г. Скат, Па. Конгр. О. К. Армстронг, Мисурі, Е. О'Коннор, Ком. Перес. Осередку, В. Душан, М. Пізняк, Т. Бак-Бойчук, Е. Рогач.

Українці! В тому часі коли наш Народ на рідних землях переживав страшну неволю і лихоліття і не може піднести протесту перед вільним світом, — нашим обов'язком підтримати його в боротьбі та протестувати проти російсько-більшовицького гніту й насильства та заманіфестувати нашу духову єдність з українським народом.

Піддержують зусилля американського народу в мобілізуванні вільного світу до боротьби проти московсько-більшовицького імперіалізму.

На цій маніфестації не може забракнути жадного з нас також тому, що зарозам вшануємо річницю Самостійності і Соборності України.

Діловий Громадський Комітет при Філі Українського Конгресового Комітету у Філадельфії.

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ОРГАНІЗОВАНЕ ЖІНОЦТВО МІСТА НЬО ЙОРК
— влаштує —
В НЕДІЛЮ, 10. ЛЮТОГО 1952 Р.
СВЯТО ОЛЬГИ БАСАРАБ
ЯК СИМВОЛУ ЖІНКИ-ГЕРОЇНІ
о 1-шій год. пополуноді:
УРОЧИСТІ НАПАХИДИ В ОБОХ ЦЕРКВАХ
з участю сестричтв, делегацій, Пластунок і Сумівок.
о год. 5-ій пополуноді, точно
СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ
В СТАПЕЗАНТ ГАН-СКУЛ, — 15 СТРИТ І І ЕВЕНЮ
Прочитайте окремі організації і всю Громаду Нью Йорку про масову участь у спільному Святі Жінок-Героїні.
Святочний Комітет.

На Народний Фонд на 1951 Рік Зложили:

(ЛИСТА Ч. 32 — по день 9. січня 1952).

КАЛІФОРНІЯ:
Лос Анджелес: По \$10: Дм. Бемко, Остан Гай.
КОЛОРАДО:
Денвер: Микола Цісовський \$10.
КОННЕКТИКЕТ:
Форествил: По \$10 (за 1952 р.): А. Александер Каламін, Ева Каламін, Гартфорд: Н. Н. \$10.

РОЗШУКИ

ВАСИЛІС ВЕТАМАНОКА просимо негайно зголоситись листом до канцелярії ЗУАДК у дуже важливій справі. Хто знав би його адресу — (Василь Ветаманюк, який з жінкою і дитиною прибув до ЗДА кораблем „Дженерал Герсі“, що причалив до порту в Нью-Йорку 18. жовтня 1951 р.) просимо її негайно подати на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P.O. BOX 1661, Philadelphia 5, Pa.
U. S. A.

ТЕОДОР САКОВСЬКИЙ син Гриця, ПОШУКУЮ своїх стрийків ПЕТРА БАСЬЯНИКА І ПАНА ФІЛІКА з села Чорнолиць, пов. Томашів. Вихади до Америки перед першою світовою війною. Голоситись на адресу:

THEODOR SAKOVSKY
205 Berkeley St., Toronto, Ont., Canada

ПОШУКУЮ ПАТРУ СТАРШИХ ЛЮДЕЙ без дітей, на яку курячу ферму, 3 милі від Highstown, N. J. Праця постійна. Звертатись на адресу: M. TRISTAN, 31 Acres Drive, Hamilton Square, N. J. Phone: 5-5382, Trenton

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острів в довгому невеличкому човнику і жовт. Шкіри. X-Ray. Роздута жила людська без операції. Переводимо аналіз крові для супружжя дозволив. — Офісний години: Щодня від 10 рано до 6:45 вечора. В неділю від 11 до 1 понод.

Dr. Med. R. TYLBOR
59 East 3rd St. (к. 2nd Ave.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Fluorosc. X-Ray. Electrocardiograph, Analysis. Переводимо аналіз крові для супружжя дозволив. — Офісний години: щодня 1-3 і 5-8 р.м. В неділю від 10-2 понод.

Книжки-Журнали-Картки

ДІТИ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ
IV-й том
Д. Гуменної
Ціна \$2.50.

Замовляти: „СВОБОДА“
P. O. Box 346, 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ШИФАРТИ
ПРОДАСМО НА ВСІ КОРАБЛІ.
ГРОНИ посиласмо до всіх країв і виплачуємо на останній пошті.
АФІДЕВИТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження кривих і знайомих до Америки зі скитальцями та інших країн.
ПРОДАСМО доми та всякого роду бізнесу.
У всіх справах звертайтеся до звісного ПОТАРІАЛЬНОГО БЮРА
S. KOWBASNIUK
277 EAST 10th ST., (Near Ave. A.) NEW YORK 3, N. Y.

ПЛАСТИНКИ — РЕКОРДИ
НАЙБІЛЬШИЙ СКЛАД
HANUSEY MUSIC COMPANY
724 Poplar Street Philadelphia 23, Pa.
Грамофони—потофони на легкі сплати.
Пішіть про безплатний каталог.

УВАГА! КЛІВЛЕНД, О. І ОКОЛИЦЯ!
Масмо шану повідомити Вп. Громадянство, що з 29. СІЧНЯ ВІДКРИЛИ МН ГАЛІАНТЕРІННУ КРАМНИЦЮ
„ГОВЕРЛЯ“
2376 PROFESSOR ST., CLEVELAND 13, OHIO
МАСМО НА СКЛАДІ: чоловічі, жіночі і дитячі білизни. Рівнож господарський і робітничий відділ. Окрему частину присвячено укр. мистецтву, як: різьба, вишивки, кераміка і різного роду декоративні речі. Мінусом чеки.
Просимо Ви. Укр. Громадянство про піддержку. Це єдиний того роду склен в Клівленді і стейті Огайо. Наш клич: СВИН ДО СВОГО!
Б. І. Міхняк і І. Василюк, власники.

Перевозні містості Далекобіжні
УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО
В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ
335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484

ницький; \$3: С. Шашук; \$2.50: І. Федорук; по \$2: І. Дудинський, С. Василук.

Гемтрем: По \$10: Петро Крайду, Степан Луцик, Антін Павлюк, Григорій Волянський; по \$5: Александер Наконечний, Володимир Волянський; \$4: М. Білецька; \$2: В. Білецький; \$1: Р. Волянський. Мокігон Гайтс: Ярослав Ганчар \$10.

МІННЕСОТА:
Дулют: Л. Полічка \$2.50.
Міннеаполіс: По \$10: Іван Артин, Василь Бунерга, Дмитро Будинський, Богдан Гуцал, Катерина Гуцал, Виктор Доманічський, Оксана Дучинська, Марія Гайдуку, Ярослав Конол, Писик Ковалів, Оксана Литуринська, Микита Муха, Люба Перчинши, Марія Процай, Роман Виндик.

Оватошні: Платон Яворський \$10.
Сейнт Пол: Петро Качмар \$20 (на 1952 р.).
МІЗУРІ:
Сейнт Джозеф: По \$10: Ест. Магур, Ярослав Штотрин.

НЮ ДЖЕРЗІ:
Байон: Роман Філіп \$10; по \$5: Микола Гаврилюк, Михайло Динчук, Бридтон: Михайло Пуйда \$5.

Кларк: І. Ладичка \$2.
Френчтаун: Володимир Балабан \$10.
Піонг: Іван Хробак \$5.
Майя: По \$10: Александ. Воломок, Михайло Романчик.

НЮ ЙОРК:
Асторія: Іосиф Лісигорі \$50; Укр. Жіноча Громада \$25.
Бедфорд Гайтс: Елісей Кривокоб \$5.
Бронкс: По \$10: Роман Кешіш, Іван Крикунівський.

Когур: Євген Скоресний \$10.
Іст Вилістон: Пані А. Івах \$11 (1952 р.).

Елмйра: По \$10: Іван Чопко, Євген Рудий, Михайло Смолинський. Елмйра Гайтс: По \$10: Церква св. Николая, М. Дучій, Іван Куртук, Михайло Литвин, Микола Мартинюк, Максим Осташевський; \$5: Іосиф Гуменюк.

Форест Гайтс: Еміль Жук \$5.
Гемтред: По \$10: Іван Гречин, Володимир Шесняк.

Герімер: Ярослав Сенишин з листопадового свята \$41.
Гудсон: Анна і Льюїс Лісигорі \$10.

Нью-Йорк Сіті: По \$25: Вратство св. Володимира (від 130 УНС), Микола Крайчук; по \$10: Павло Галатин, Стефан Головач, Пилип Капій, Володимир Кручич, Степан Марко, Степан і Марія Приглад, Володимир Олексюк, д-р Микола Пляк-сій, Ольга Пляк-сій, Орест Семичин, Галина Споліаскевич, Микола Стефанський, Оксана Вареха, Дмитро Воловодюк, Ірина Ефремов, Василь Загайчик; по \$5: Іван Хемій, Василь Гришак, Степан Мельник, Іван Редчук, Іван Ручка, Іван Вишіваний; \$2.50: І. Пуяко; \$1: М. Микита.

Олівет: Іван Базов \$15.
Онейда: К. Ц. \$10; Пилип Крохмалюк \$5.

Рачестер: Михайло Кулик \$10.
Ютика: Яків Миколаєвич \$12; Зіновій Савицький \$10.

ОГАЙО:
Синсінаті: Іван Бровинський \$10.
Клівленд: По \$25: Остан Войчук, Михайло Горючий; по \$10: Іван Вахичинський, Григорій Бобік, Іван Діба, Осип Діба, Осип Гайрєвич, Микола Кавка, Олег Коплюк, Юрій Кордуба, Ірина Дручико, Олена Олійник, Нестор Угера, відділ 240 УНСОюзу, Максим Зіловий, Андрій Запаранюк; по \$5: Іван Станішин, М. Сикета.

Лорейн: По \$10: Володимир Гриньків, Володимир Мисів, Юрко Пастернак, Микола Пастернак, Степан Щепельовський.

Толідо: Михайло Чорний \$10 (1952).
Янгстаун: Констант. Горбачевський \$10 (1952 р.).

ПЕНСІЛВАНІЯ:
Алленштайн: Іван Худий \$10.
Честер: Петро Гладий \$10.
Гейтсбург: о. Ярослав Пасичинський \$10 (1952 р.).
Ліосерпа: Михайло Сільчак \$5.

БЕЗПЛАТНА ПРОБА на ревматичні болі АРТРИТИ
Коли Ви ніколи не вживали ліку званого ROSSE TABS на ці незначні мускульні недомогання і болі, здучені з ревматизмом і валіями жила, або з нервовим запаленням, то чому не спробувати його СЬОГОДНІ на наш кошт. Його вживають тисячі людей впродовж 25 років.

БЕЗПЛАТНО ДЛЯ ЧИТАЧІВ НАШОЇ ГАЗЕТИ
Запрошуємо Вас випробувати його без ніяких коштів. Дозвольте, щоб ми вислали Вам папку повної величини. ЗАЖИВАЙТЕ БЕЗПЛАТНО 24 ТАБЛІТОЧКИ. Коли не будете вдоволені палітвиною — часоною — полекшою, зверніть нам решту — не буде нам вини нічого. Така проба не буде коштувати Вас ні одного цента. НЕ ВИСИЛАЙТЕ ГРОШЕВ. Пішіть лише негайно Ваше ім'я і адресу до:

ROSSE PRODUCTS COMPANY
Dept. O-5,
2708 Parwell Ave., Chicago 45, Ill.

Успіх українських спортсменів

Нью-Йорк. — Футбольна команда Українського Спортивного Клубу, Нью-Йорк, виграла вже п'ять з чотирьох матчів за Чашу Аматорів Америки. Вислід її останніх матчів проти польського клубу „Варшава“ 9:3 обіграв продовження цього переможного походу українців за лаври першона ЗДА у футболі. Наступні змагання, що відбуваються вже цієї неділі, 10. лютого, із Литовським С.К. вирішать, чи УСК-ові припаде честь брати участь у дальших грах за Чашу, вже як єдиному представникові північно-східних стейтів.

МекКіс Ракс: Н. Лехицький \$5.
Моррістаун: Дмитро Горюшко \$5.
Пасаді: Г. Кузьмичський \$10.
Фінікс: А. Івасів \$12.
Філадельфія: Союз українців-католиків „Провидіння“ \$100; д-р Ярослав Бернадіні і Яр. Дерко \$25; по \$10: Юрій Артинський, Семен Варбач, Осип Вілинський, Ярослав Бойчук, Микола Бойчук, Яків Чекета, Степан Давид, „Дністер“ (від 430 УНС), Роман Гайдуку, Марія Капій, Василь Коліко, Михайло Ковальчук, Волод. Мацьків, Михайло Мадий, Волод. Масельський, Богдан Махук, д-р Лля Махук, Степан Махук, Волод. Махалук, Маркіян Непільський, Лука Нестор, Любомир і Юстина Огононський, Павло Охонський, Андрій Озарків (1952), Богдан і Елдіон Онуфериш, Михайло Остап, Волод і Зеніслава Романів, Зенон Рубчак, Волод і Софія Руданська, Степан Самуляк, Іван і Оксана Санола, Оксана Сімович, Іван і Юлія Сося, Микола Станько, Юлія Сухар, Лев Шумський, Катерина Вушчак, Євген і Євгенія Виняцькі; по \$5: Осип Вакай, Волод. Чепель, Микола Гуд, Богдан Казаніський, Іван Козоріз, Микола Мартинюк, Микола Мельник, Осип Остап, Анна Сушків, Михайло Тершаковець.

Пітсбург: Петро Заверуха \$10.
Сейнт-Пол: Микола Міхніч \$10.
Скрентон: Теодор Мінник \$20 (замість святкових різдв. побажань).

Вайт Гейсен: Дмитро Гавелій \$10.
Вількс-Бері: Галина Греськів \$20 (1951 і 1952 рр.).

РОВАД АЙЛЕНД:
Вунсакет: По \$10: о. Іосиф Галиш, Іван Кокотський.

САВТ ДАКОТА:
Сиктон: Юрій Коритко \$11.

ВІСКОНСІН:
Джефферсон: І. Шеєць \$1 (коляда).

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками тринадцяти мільйонного Союзового майна!

МАШИНИ
Переробляють до ПИСАННЯ

англійські, ціна \$25.00. Масмо також нові і перероблені українські машини. Рахунок машини. Офісний приватний. Потрібно агентів. ALL LANGUAGES TYPEWRITER COMPANY

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y. Phone: CHelsea 3-8086

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЕМБРИДЖ, Па. — Братство св. о. Николая, від 276, повідомляє, що місячні збори відбулися в суботу, 9. лютого, в домі Укр. Горюжан на Вакелін вул., в год 7:30 вечора. Присутність усіх членів конеча, бо є важні справи до рішення. Уряд на 1952 рік: В.Валук, предс., М. Савка, заст., Е. Парашук, кас., В. Цісик, заст., В. Воруляк, секр., О. Коцопій, заст. Контроль Книг: І. Парашук, П. Федак і К. Коцупу. Надзирателі хворих: Я. Мороз, Л. Балук, Трості-сін: Я. Жатковський і М. Ворона. — Порядок зборів: К. Коцупу. Збори відбулися в другу суботу по першій. Адреса секретаря: В. Воруляк, 9523 93rd Street, Ozone Park 16, N. Y., Phone: Virginia 7-3887-W.

М. Шибінський, секр.

РАЧЕСТЕР, Н.Н. — Сестр. Рокс. Пресв. Богородиці, від 36, повідомляє, що мітинг відбувся в неділю 10. лютого в годині 4:30 понодні, в церковній галі. Присутність усіх членів прийняти на означений час і привести нових членів до Сестр. і У.Н.Союзу. — Ю. Лиса, предс., Х. Вилецька, кас., С. Гуцька, секр.

ШКАГО ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Стефана, від 221, відбулися в неділю, 10. лютого, в год 12:30 понодні, в Домі Від. УНСОюзу, 841 N. Western Ave. На зборах було вирішено і полагожено одна справа, яка вилучила на різних зборах. Прийняття всіх членів і членів на цих зборах є кожною пожадані. Просимо цих членів, котрі залигають з вкладками, прийти на їх вилучати. — Ф. Васильовський, предс., Д. Максимюк, кас., Т. Шпікула.

ЧАСОПИС „СВОБОДА“: ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ

Метрполітан Авто Школ

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

Метрполітан Авто Школ

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY